ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Β'. (ΙΕ'). — ΑΡΙΘ. 58 (692). ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 26ῃ Μαΐου 1920.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

Τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου ἐπισπῶνται τὰ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας ἡμέρας τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἡμῶν. Διὰ συνθήκης τῶν μεγάλων Συμμάχων Δυνάμεων πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐπιδικάζονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον μετὰ τῆς Δυτ. καὶ ἡ Ἀνατ. Θράκη μέχρι Μετρῶν (Τσατάλτσας) καὶ ἡ Σμύρνη μετὰ τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν Νήσων, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις θὰ ἀνατεθῇ παρὰ τῶν Συμμάχων ἡ ἐκέλεσις τῶν ὅρων τῆς Συνθήκης.

Καθ' ἃ ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς, οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι ἐπανῆλθον εἰς Κων)πολιν κομίζοντες τὸ γνωστὸν ἤδη σχέδιον συνθήκης, καὶ Πύλη καὶ Κυβέρνησις ἐπαναστατικὴ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ὁμοφώνως ἐξανίστανται κατὰ τῶν ὅρων τῆς Συνθήκης δι' ὧν παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Θράκη καὶ ἡ Ἰωνία μετὰ τῆς Σμύρνης.

Ἡ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορία διὰ τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης διαμελίζεται ἀνηλεῶς καὶ ἀποσπῶνται ἀπ' αὐτῆς ἀχανεῖς χῶραι μουσουλμανικαὶ μετὰ τῶν ἱερῶν πόλεων Μέκκας καὶ Μεδινᾶ, καὶ τὸ τουρκικὸν κράτος περιορίζεται εἰς χώρας μόνον τουρκικὰς καὶ ἐν αὐτῷ θὰ περιλαμβάνωνται ὑπὲρ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐνῷ ἐξ ἄλλων φυλῶν μόνον χιλιάδες τινὲς ἢ μυριάδες.

Οἱ Τοῦρκοι κυβερνῆται καὶ ἐπαναστάται, ἐντούτοις, φαίνονται διατεθειμένοι κυρίως ν' ἀποκρούσωσι καὶ ἀντιστῶσι κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν παραχωρήσεων, αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τοὺς μειριωτάτους ὑπολογισμοὺς καὶ μετὰ αὐστηροτάτης δικαιοσύνης. Ἐὰν ἐξηγείροντο κατὰ τῆς συνθήκης ὅλης, ἥτις ἐκμηδενίζει τὴν Τουρκίαν, θὰ ἦτο τοῦτο μία διαμαρτυρία δικαιολογουμένη ὑπὸ ἐμφύτου συναισθήματος τῆς αὐτοουνηρήσεως, ὁ καθ' ἑκατομμύρια δὲ πολλὰ διαχωρισμὸς τῆς τέως Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας ἀποτελεῖ τὸ θανάσιμον κατὰ τῆς Τουρκίας πλῆγμα, καὶ ἐντούτοις πρὸς τὸ πλῆγμα τοῦτο φαίνονται οἱ Τοῦρκοι ἀνάλγητοι καὶ διαμαρτύρονται μόνον διότι ἀπελευθεροῦνται τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων, ἐνῷ ἀφίενται ὑπ' αὐτοὺς ἀκόμη ὑπὲρ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον τούτων.

Ἡ τόσον μανομερὴς αὕτη ὑπερευαισθησία τῶν ἡγετῶν τῆς Τουρκίας ἀναμιμνήσκει τὴν μωρὰν καὶ παράφρονα πολιτείαν τῶν Νεοτούρκων, οἵτινες ἀντὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν μεταρρύθμισιν καὶ ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἀχανοῦς ἔτι Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας, ἐπέμενον διεκδικοῦντες τὴν Κρήτην, γῆν καὶ θάλασσαν ταράττοντες καὶ ἐκθέτοντες εἰς κίνδυνον τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς καὶ μετ' αὐτῆς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας, μέχρι οὗ προὐκάλεσαν τὸν Βαλκανικὸν συμμαχικὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ὅστις ἀπέβη ὀλέθριος εἰς αὐτήν. Καὶ μετὰ τὴν περικοπὴν τῶν Τουρκικῶν κτήσεων ἐν Εὐρώπῃ, ἡ ὑπολειπομένη Ὀθωμ. Αὐτοκρατορία παρέμενεν ἀχανὴς καὶ περιεῖχεν ἀνεξαντλήτους καὶ ἀνεκμεταλλεύτους πόρους οἰκονομικοὺς καὶ πλουτοφόρους ἵνα ἀναδείξωσιν αὐτὴν μεγάλην, πλουσίαν καὶ ἰσχυράν. Οἱ Νεότουρκοι ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐγγύησιν τῆς Συνενοήσεως διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας καὶ ἐπὶ πλέον χρηματικὴν βοήθειαν πρὸς ἀνόρθωσιν αὐτῆς οἰκονομικὴν μετὰ τὰ ἐρείπια τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, καὶ ἐγένοντο τυφλοὶ πρὸς τὰς μεγάλας αὐτὰς εὐκαιρίας, καὶ ἔρριψαν τὴν Τουρκίαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν εἰς τὸν τρομερώτατον τῶν πολέμων, οὗτινος τὰς τρομερὰς συνεπείας αἰσθάνεται σήμερον καὶ ἡ Τουρκία μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῆς.

Φαίνεται ὅτι αἱ ἀλλεπάλληλοι καὶ ἀνυπολόγισταὶ αὗται συμφοραὶ κατὰ τῆς Τουρκίας ἀντὶ νὰ συνετίσωσι τοὺς Νεοτούρκους, οἵτινες καὶ σήμερον προΐστανται τῆς Τουρκίας, κατέστησαν παρ' αὐτοῖς ἔμμονον τὴν παραφροσύνην ἥτις καθιστᾷ αὐτοὺς ἀνικάνους νὰ διίδωσι τὸν νέον μέγιστον κατὰ τῆς ὑπολειπομένης Τουρκίας κίνδυνον διὰ τῆς τόσον μονομεροῦς καὶ παραλόγου ἀντιστάσεως αὐτῶν κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν παραχωρήσεων τῆς Συνθήκης.

Θεωροῦσι, φαίνεται, τὰ ἀφορῶντα τὰς παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀρῦρα, ὡς τὸ ἀσθενέστερον μέρος τῆς συνθήκης, καὶ ἀνθίστανται κατὰ τούτων κυρίως, προσδοκῶντες κέρδος τι, μὴ διακρίνοντες ὅτι ἐν τούτῳ ἀκριβῶς διατρέχουσι τὸν μέγιστον κίνδυνον ἀνθιστάμενοι.

Δὲν ἔπρεπε νὰ ἀγνοῶσιν ὅτι 300 χιλιάδες στρατοῦ Ἑλληνικοῦ νικηφόρου μέχρι τοῦδε ἀναδειχθέντος ὑπὸ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ ὑπὸ ξένους ἀρχηγοὺς ἐν Μακεδονίᾳ, ἄριστα ὠργανωμένου καὶ ἐξωπλισμένου, εἶναι ἕτοιμοι νὰ ὁρμήσωσιν ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ πρὸς ἀνάκτησιν καὶ τῶν ὑπολειπομένων Ἑλληνικῶν χωρῶν, διαφλεγόμενοι δὲ καὶκεντριζόμενοι ὑπὸ τοῦ διακασοῦς καὶ ἀκοιμήτου πόθου νὰ ἀναπετάσωσι τὴν σημαίαν τοῦ Λικεφάλου ἀετοῦ εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ νὰ ἀναστηλώσωσι τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῆς Ἁγ. Σοφίας.

Πιστεύουσιν, ἴσως, εἰς κακοβούλους καὶ μοχθηρὰς εἰσηγήσεις καὶ φρονοῦσιν ὅτι δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσι πιθανὴν διχόνοιαν καὶ ἀντίστασιν μεταξὺ τῶν Συμμάχων. Μωροὶ καὶ τυφλοί, μὴ θέλοντες νὰ πεισθῶσιν ὅτι οἱ καλοθεληταὶ σύμβουλοι καὶ ὑποβολεῖς των ἐπιδιώκουσι μόνον ἴδια ὠφελήματα καὶ ἀπὸ τῶν λειψάνων καὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας.

Ἡ Ἑλλὰς σήμερον εἶναι δι' ἑαυτῆς καὶ μόνης ἱκανὴ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτὴν ἀφορώντων ὅρων τῆς Συνθήκης, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ κωλύσῃ αὐτήν, ἐπὶ πλέον δὲ ἔχει μεθ' ἑαυτῆς τοὺς Συμμάχους καὶ ὑπὲρ πάντας τὴν Μ. Βρεττανίαν, ἥτις ὁριστικῶς ἔχει τραπῇ ἐπὶ τὴν φιλελληνικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ καὶ θέλει τὴν Ἑλλάδα ἰσχυρὰν καὶ μεγάλην. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ Τουρκία προκαλοῦσα τὴν Ἑλλάδα εἰς πόλεμον διατρέχει ἀσφαλῶς τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῇ νέας ἐδαφικὰς ἐγχειρήσεις καὶ νὰ περισταλῇ ἔτι μᾶλλον τὸ ὑπολειφθὲν κράτος αὐτῆς. Ὅπου περιῆλθον τὰ τῆς Τουρκίας μία μόνη ὑπολείπεται εἰς αὐτὴν σωτηρία παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ σωθῇ δι' αὐτήν, ἡ ἀπροφάσιστος καὶ ἀδίστακτος ὑπακοὴ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν νικητῶν Συμμάχων, πᾶσα δὲ δυστροπία καὶ ἐπίμονος ἀντίστασις θὰ συνεπαγάγηται νέας ἀνεπανορθ. καταστροφὰς εἰς αὐτήν.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον τοῦ Τύπου διεβίβασε τηλεγραφικὴν περίληψιν ὁμιλίας τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τῇ Βουλῇ, καταγγέλλοντος τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὡς ἀξιοῦσαν νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ ἀπειλοῦσαν οὕτω νὰ προκαλέσῃ ἐμφύλιον σπαραγμόν, δι' ὃ ἐδήλωσεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι θὰ ἐπαναφέρῃ τὸν στρατ. νόμον ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν πολλάκις ἐδημιούργησαν συνωμοσίας δῆθεν καὶ ἐπιβουλὰς καὶ σκευωρίας κατὰ τοῦ καθεστῶτος ἢ κατὰ τῶν Συμμάχων ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἵνα δικαιολογῶσι τὴν ἐπιβληθεῖσαν διὰ τῆς βίας τῶν ξένων ὅπλων δικτατορίαν καὶ τρομοκρατίαν κατὰ λαοῦ ἐλευθέρου, φιλοτίμου καὶ ὑπερηφάνου, καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον καὶ ἡ τελευταία καταγγελία νὰ σκοπῇ ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς τρομοκρατίας πρὸς καταστολὴν τοῦ σφοδρῶς ἐκδηλωθέντος ἀντιβενιζελισμοῦ ἅμα τῇ ἄρσει τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.

Αἱ ἐθνικαὶ σήμερον περιστάσεις ἐπιβάλλουσι τὴν πλήρη καὶ ἀδίστακτον ἀνοχὴν τοῦ ἐν Ἑλλάδι καθεστῶτος, ὁσονδήποτε ἐπαχθὲς καὶ ἀπεχθὲς καὶ ἂν εἶναι τοῦτο εἰς τὴν μεγάλην πλειονότητα τοῦ ἔθνους, ὁσονδήποτε προκλητικὸν καὶ τυραννικὸν τυγχάνει διὰ τὸν φατριασμόν του. Ὑπέμεινεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὰ χείριστα μέχρι τοῦδε καὶ δικαιοῦται νὰ ἐξανίσταται καὶ ἀγανακτῇ κατὰ τῶν τυραννων του, ἡ πατριωτικὴ ὅμως αὐταπάρνησις καὶ ἐγκαρτέρησις ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγέτας τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ καταστείλωσιν ἐν τῇ πατριωτικῇ ψυχῇ των πᾶν ἄλλο συναίσθημα καὶ ν' ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὴν θεραπείαν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μεγάλων ἐθν. ὑποθέσεων, ἕτοιμοι πρὸς πᾶσαν θυσίαν.

Ποιούμεθα πρὸ παντὸς θερμοτάτην ἔκκλησιν εἰς τὴν ἀδιαφιλονίκητον φιλοπατρίαν τοῦ ἐνδόξου βασιλέως Κωνσταντίνου ἵνα ἀπὸ τῶν Ἄλπεων βάλῃ βροντώδη φωνὴν πρὸς τοὺς Πανέλληνας καλῶν αὐτοὺς εἰς ὁμόνοιαν καὶ ἄρρηκτον ἕνωσιν πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐξωτερικοῦ κινδύνου καὶ πρὸς ἀποτελεσματικὴν διεκδίκησιν τῶν προαιωνίων δικαίων τῆς φυλῆς ἐπὶ τῆς προγονικῆς κληρονομίας αὐτῆς. Οὕτω πράττων ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θὰ ἀναδειχθῇ ἅπαξ ἔτι ἀληθὴς πατὴρ καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ θὰ ὑψωθῇ ἔτι μᾶλλον ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ καὶ νέα καὶ μεγαλείτερα, εἰ δυνατόν, θὰ ἀποκτήσῃ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτοῦ.

Θὰ ἦτο ἐκπάγλως ὡραῖον καὶ ἄκρως ἐνθουσιαστικὸν τὸ θέαμα ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἵνα μετὰ τὰς Μακεδονικὰς νίκας εἰς τὸ ἐπώνυμον τοῦ Βουλγαροκτόνου Βασιλείου προσθέσῃ τὸ τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος καὶ νικητοῦ τῶν Περσῶν Ἡρακλείου. Δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατὸν τοῦτο σήμερον, καὶ ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ τὴν συναίνεσιν τῶν Συμμάχων θὰ ἐδημιούργει χάος καὶ ταραχὴν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ἅτινα σήμερον θέονται ἡνωμένης καὶ συνησπισμένης τῆς δυνάμεως ὅλου τοῦ Ἕλληνος γένους.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΦΩΣ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

[Ὁ ζόφος τὸν ὁποῖον διέχυσεν ἐπὶ πολλῶν ὑποθέσεων ἐν Ἑλλάδι ὁ φατριασμὸς καὶ ἡ προσωπικὴ ἐμπάθεια καὶ ἡ τυφλὴ φιλαρχία διαλύεται βαθμηδὸν καὶ πάντοτε περισσότερον ἐπιχύνεται φῶς καὶ ἀναλάμπει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀλήθεια.

Ἀναδημοσιεύομεν ὧδε ἐκ τῆς ἀρτιοῦς Καθημερινῆς ἀποσπάσματα ἐκ τῶν «Ἀπομνημονευμάτων» τοῦ Γάλλου Ναυάρχου Δὺ Φουρνέ, διοικητοῦ τοῦ Συμμαχ. στόλου κατὰ τὴν δραματικὴν ἐκείνην περίοδον τοῦ βιαίου ἀφοπλισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἀπέληξεν εἰς τὴν ἀπεγνωσμένην ἄμυναν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς αὐτῆς τῇ 18 καὶ 19 Νοεμβρίου 1916.

Τὰ δημοσιευθέντα ἀποσπάσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:]

Σελὶς 130. Τέλος ὁ κ. Βενιζέλος ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς Ἀθήνας διὰ ν' ἀπαλλαγῇ πιθανῶν βιαιοτήτων καὶ διὰ νὰ συμπληρώσῃ εἰς τὰς ἤδη ἐν ἐπαναστάσει νήσους τὸ ἔργον τῶν ὁπαδῶν του.

Σελὶς 131. Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἔφευγεν. Ἐδίσταζε καὶ οἱ δισταγμοὶ του διήρκεσαν πολλὰς ἡμέρας. Ἡ «ὑπηρεσία τῶν πληροφοριῶν» ἦτο στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ δὲν ἦτο διόλου εἰς ἐκφράσεις εὐμενῆς προκειμένου περὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ὅταν οὗτος ἀνθίστατο εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξασκουμένην πίεσιν.

Σελὶς 131... Ἡ ὑπηρεσία τῶν πληροφοριῶν ὠργάνωσε τὴν ἀναχώρησιν αὐτὴν ὡς σκηνοθεσίαν Καρναβάλου τῆς ὁποίας καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ἀπεσιώπα τὰς θλιβερὰς λεπτομερείας, παρὰ νὰ τὰς διηγηθῇ μὲ προθυμίαν.

Σ. Κ. Ὁ Ναύαρχος κ. Κουντουριώτης ἔφυγε φέρων ξένην στολὴν Γάλλου Ναυάρχου.

Σελὶς 132. Τὸ πλεῖστον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος ἦτο ἐχθρὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἡ ἐπάνοδός του εἰς τὴν ἀρχὴν ἐσήμαινεν εἴσοδον εἰς τὸν πόλεμον, κατὰ τῆς ὁποίας ἡ πλειοψηφία τοῦ ἔθνους ἦτο κεκηρυγμένη.

Σελὶς 135. Ἐγνώρισα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅτι ὁ Βενιζελικὸς στρατὸς ὡμοίαζε πρὸς τοὺς στρατοὺς ἐκείνους, ὅπου ὑπάρχουν περισσότερα στελέχη παρὰ στρατιῶται.

Σελὶς 136. Τὴν 27 τὸ θωρηκτὸν Ὕδρα ἠγκυροβολημένον εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, ἐζήτησε τὴν βοήθειαν δύο ρυμουλκῶν μας τοῦ ἐστάλησαν καὶ μετέφεραν τὸ θωρηκτὸν εἰς τὸ μέρος μας. Ὁ κυβερνήτης του δὲν ἀπεφάσισε νὰ παραδώσῃ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τὸ πλοῖον τοῦ εἰμὴ μόνον κατόπιν πολλῶν διαταγμῶν. Κατὰ τίνα τρόπον ἐπεισθῇ... Πρέπει κανεὶς, δυστυχῶς, νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Πληροφοριῶν ὑπερηφανεύθη ὅτι ἔκαμε χρῆσιν, διὰ νὰ πιέσῃ τὸν ἀξιωματικὸν αὐτόν, ἑνὸς μέσου διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία θὰ ὤφειλε νὰ ἐρυθριᾷ καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἠναγκάζετο ν' ἀποκηρύξῃ, ἂν μία ἐπίσημος ἀνάκρισις ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἔδιδεν ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον φῶς καὶ ἂν τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀπεδεικνύετο ἀληθές.

Σελὶς 141. Ἡ κατάσχεσις αὐτὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἐθεωρήθη ὡς ἐπιτυχία καὶ πολλοὶ θεαταὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ συγχαροῦν τὸν Ἀρχηγόν. Εἰμπορῶ τώρα νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς αὐτὸς ἐβλίβετο, διότι ἦτο ἐκ τῶν περιστάσεων ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς βίας ἐναντίον ἔθνους οὐδετέρου καὶ ἀσθενοῦς, ἐναντίον χώρας κηδεμονευομένης ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐναντίον ναυτικοῦ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμετροῦμεν τρόσους φίλους.

Σελὶς 167... Καὶ προέβην εἰς νυκτερινὴν ἔρευναν εἰς τοῦ κ. Καλλιμασιώτου. Δὲν εὗρον οὔτε ἔγγραφα, οὔτε μηχανήματα ὕποπτα. Ἦτο ἕνα νέον λάθος προστιθέμενον εἰς τὰ τόσα ἄλλα.

Σ. Κ. Οἱ ἀναγνῶσται μας ἐνθυμοῦνται τὸ ὑπὸ τῶν Βενιζελικῶν ἐφημερίδων ἐχμισευθὲν μακρὸν πλαστὸν ἀνάγνωσμα τῶν ἐπιστολῶν Μπλὸκ—Καλλιμασιώτη.

Σελὶς 169. Ὁ Βασιλεὺς μοῦ εἶπεν: Οἱ Βούλγαροι δὲν ἔχουν στόλον. Δὲν τὸν χρειαζόμεθα διὰ νὰ τοὺς κτυπήσωμεν· δι' αὐτὸ σᾶς τὸν παρεχωρήσαμεν μὲ εὐκολίαν.

Σελὶς 171. Ὁ Ναύαρχος ζητεῖ ἀπὸ τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν ἀκρόασιν τῆς 26)9 Νοεμβρίου 1916, ὅπως μὴ παραντίθενται κωλύματα εἰς τὴν ἀναχώρησιν ἀξιωματικῶν διὰ τὸ κίνημα:

—Σᾶς δίδω τὸν λόγον μου, ἀπήντησεν ὁ Βασιλεύς. Κανεὶς δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀναχώρησιν διὰ Θεσσαλονίκην ἢ στρατιωτῶν ἐλευθέρων στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως ἢ παραιτουμένων ἀξιωματικῶν.

Θὰ σᾶς εἴπω μάλιστα—μεταξύ μας—ὅτι τοὺς τελευταίους αὐτοὺς θὰ τοὺς δεχθῶ πάλιν. Θὰ ἔχουν πολεμήσῃ μὲ τοὺς Βουλγάρους· ἡ πεῖρα των αὕτη δὲν πρέπει νὰ μὴ χρησιμοποιηθῇ.

Σελὶς 172. Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠγνόει τὴν πρὸς τὰ στρατεύματα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσ)νίκης διαταγὴν προελάσεως μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ μὴ διστάσωσι νὰ ἔλθωσιν εἰς χεῖρας μετὰ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Αἰκατερίνης. Ἤθελε (ὁ Βασιλεὺς) νὰ μείνῃ ἀφλισμένος πρὸ τοῦ ἀπειλουμένου ἐμφυλίου πολέμου. Τίποτε τὸ ἐκπληκτικὸν δὲν εἶχεν ἡ ἐπιθυμία αὕτη.

Σελὶς 174. Τὴν 8 Νοεμβρίου ἀνεχώρησεν ὁ βουλευτὴς Μπεναζὲ κομίζων τὰς γραπτὰς ὑποσχέσεις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Τὸ εὐχάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα ὤφειλε νὰ τὸν πληροῖ χαρᾶς καὶ ἐν τούτοις ἀποχαιρετῶν με ἐπὶ τῆς «Προβάνς» ὁ εὐτυχὴς «διαπραγματευτὴς» δὲν ἠδυνήθη νὰ κρύψῃ τὴν βαθυτάτην του θλῖψιν. Ἀντελαμβάνετο ὅτι, ἀναχωροῦντος αὐτοῦ, τὸ ἔργον του θὰ κατεστρέφετο ὑπὸ τῶν Πρεσβευτῶν τῶν Συμμάχων, τοῦ Γάλλου ἰδίως, δυσηρεστημένου διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην του ταύτην. Ἡ Πρεσβεία μας εἶχεν ἤδη θέσει εἰς κίνησιν τὸ ἡμιεπίσημον «Μεσσαζὲ ντ' Ἀτέν.».

Σελὶς 177. Ὁ μόνος φόβος τοῦ Βασιλέως, λίαν ἐμφανὴς δὲ, ἦτο ὅτι τὰ ὅπλα θὰ παρεδίδοντο εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Θεσσαλονίκης, οἵτινες θὰ τὰ ἐχρησιμοποίουν κατόπιν διὰ νὰ βαδίσωσι κατὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ν' ἀνατρέψωσι τὴν Δυναστείαν.

Σελὶς 178. Τὸ τέλος τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Μεναζὲ πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν: «Εὐκταῖον εἶναι ὅπως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὅτε ἡ Ἑλλὰς πιέζεται νὰ μᾶς παράσχῃ τοὺς ἐθελοντάς της ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ πολεμικόν της ὑλικὸν ἀφ' ἑτέρου, ὡς καὶ πᾶσαν ἐνίσχυσιν, ἣν δύναται νὰ διαθέσῃ παραμένουσα ἐν τῇ οὐδετερότητι, εὐκταῖον νὰ λείψουν αἱ καθημεριναὶ ἐνοχλήσεις πρὸς αὐτὴν ἐπὶ λεπτομερειακῶν ζητημάτων. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἀγνοοῦν ὅτι προσωπικότητες τινὲς εἶναι δυσμενεῖς πρὸς τὰς συνδιαλλακτικὰς ταύτας ἰδέας. Εἶναι ἀποφασισμένοι (ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς) νὰ δοκιμάσωσι τὴν μεγαλυτέραν ὑπομονὴν μέχρις οὗ ἡ πλήρης συμφωνία φέρει τὰ ἀποτελέσματα της. Μὲ ἐξουσιοδότησαν νὰ γνωρίσω εἰς τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτῶν πλήρης ἀπέφεται πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων (τὸν ναύαρχον Φουρνέ). Λυποῦμαι διατυπῶν τὴν παρατήρησιν ταύτην· ἀλλ' ἐπανελήφθη καὶ ἐτονίσθη τοσάκις αὕτη πρὸς ἐμὲ κατὰ τὰς ἐντεῦθεν συνομιλίας μου μετὰ προσώπων ἀνηκόντων εἰς ἀμφότερα τὰ κόμματα (καὶ Βασιλικῶν καὶ Βενιζελικῶν,) ὥστε θὰ ἦτο παράλειψις καθήκοντος ἐκ μέρους μου ἐὰν δὲν τὸ ἀνακοίνουν εἰς τὴν Γαλ. Κυβέρνησιν.»

Ἡ φωτεινὴ αὕτη ἔκθεσις (συνεχίζει ἤδη ὁ Ναύαρχος Φουρνὲ) ἔπρεπε νὰ διαφωτίσῃ πλήρως τοὺς ἰθύνοντας ἐν Γαλλίᾳ καὶ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κανονισμὸν τῆς συμπεριφορᾶς μας. Βλέπει ὅμως κανεὶς κατωτέρω ὅτι τοῦτο δὲν ἐγένετο καὶ μὴ θέλοντες (οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἰθύνοντες) νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς δύο αἰτουμένας ἐγγυήσεις ἐζήτουν παρ' αὐτῆς τὴν ἐκτέλεσιν ὑποχρεώσεων αἵτινες ἦσαν τὸ ἀντιστάθμισμα τῶν μὴ διδομένων ἐγγυήσεων. Τοῦτο ἦτο μία ἀπαίτησις δρακοντεία καὶ ἀπροσδόκητος. Ἡ ἐπιμονή μας δὲ εἰς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην ὑπῆρξεν ἡ κυρία ἀφορμὴ τῶν γεγονότων τῆς 18ης Νοεμβρίου.

Σελὶς 190. Ὁ Βασιλεὺς μὲ ἐκάλεσε τὴν 6ην Νοεμβρίου, ὅπως μοῦ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς μου, ἥτις μόλις ληφθεῖσα τῷ ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Παρὰ τὴν τηρουμένην φιλοφροσύνην, τὴν ἐγκαρδιότητα σχεδόν, ἡ στάσις του εἶχε προφανῶς μεταβληθῆ. Μοῦ ἐξέφραζε τὴν κατάπληξίν του διὰ τὴν τόσον ἀπροσδόκητον δι' Αὐτὸν σύνταξιν τῆς ἐπιστολῆς καὶ διότι δὲν ἀνεφέροντο αἱ ὑποσχεθεῖσαι ἐγγυήσεις. Μὲ ἠρώτησε διατί ἐνήργουν ἐν ὀνόματι τῆς Γαλ. Κυβερνήσεως μόνον καὶ τί εἶχον ἀπογίνει οἱ λοιποὶ Σύμμαχοι. «Δὲν ἀκούω πλέον νὰ μοῦ ὁμιλοῦν εἰμὴ μόνον διὰ τὴν Γαλλίαν», μοῦ εἶπεν ὁ Βασιλεὺς ἐν συμπεράσματι.

Κατωτέρω σελὶς 191. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Ροῦπελ μοῦ ἐδήλωσεν ὁ Βασιλεὺς ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἶχεν ἔλθει εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν Συμμάχων πρὸς κατάληψιν αὐτοῦ ὑπὸ συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐνόσῳ ἀκόμη ἦτο καιρὸς καὶ ὅτι μάλιστα εἶχεν ὑποδείξει θέσεις κυριαρχούσας τῶν πέριξ καὶ τῶν ὁποίων ἡ κατάληψις ἐφαίνετο ἐπιβεβλημένη.

Ἠρνήθη κατηγορηματικῶς ὅτι τὰ ὅπλα εἶχον διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἐπιστράτους καὶ μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἀντιθέτως ἀποθηκαι ὅπλων ὑπῆρχον παρ' ὡρισμένοις Βενιζελικοῖς ἐν Ἀθήναις καὶ συγκεκριμένως παρ' ἑνὶ φωτογράφῳ, ὃν μοὶ ὠνόμασε (Σ.Κ. ὁ Στυλιανίδης) καὶ ἐν τῷ οἰκήματι ἐν ᾧ ἤδρευε τὸ ἡμέτερον γραφεῖον Πληροφοριῶν. «Εἰς τὸ τέλος θὰ ἔλθουν νὰ μὲ κτυπήσουν μέσα εἰς τὸ σπίτι μου—συνεπέρανεν ὁ Βασιλεὺς—καὶ αἱ Δυνάμεις θὰ μοῦ ζητήσουν ἴσως συγγνώμην ὅταν πλέον θὰ εἶνε πολὺ ἀργά».

Σελὶς 201. Κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐζήτησα ἀμέσως παρὰ τῷ Βασιλεῖ ἀκρόασιν καὶ ἐγένομην δεκτὸς τὴν 14ην Νοεμβρίου. Ἀμ

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

ΑΡΘΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

[Μετὰ τὰ πολιτικὰ ἕπονται τὰ οἰκονομικὰ τοιαῦτα.]

Πάντες οἱ πόροι τῆς Τουρκίας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκκεχωρημένων ἢ παραδειδομένων ὡς ὑπεγγύων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὀθωμ. Δημοσίου Χρέους, θὰ διατεθῶσι προνομιακῶς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀκολούθων πληρωμῶν κατὰ τάξιν προτεραιότητος, ὡς ἑξῆς:

1ον. Κανονικαὶ δαπάναι κατοχῆς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων μετὰ τὴν ἐν ἰσχύει ἐνέργειαν τῆς παρούσης Συνθήκης.

2ον. Δαπάναι κατοχῆς ἀπὸ τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918 διὰ τὰς παραμενούσας Ὀθωμανικὰς χώρας καὶ δαπάναι κατοχῆς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων τῶν ἀποσπασθεισῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας χωρῶν ἐπ' ὠφελείᾳ Δυνάμεως ἄλλης ἢ τῆς ὑποστάσης τὰς δαπάνας ταύτας κατοχῆς.

Αἱ προβλεπόμεναι δαπάναι ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου θὰ κανονισθῶσι διὰ τοκοχρεωλυσίων ὑπολογιζομένων κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς τὴν Τουρκίαν ὅπως πληροῖ πᾶσαν τυχοῦσαν ἀνεπάρκειαν ἐν τῷ ἀπαιτουμένῳ ποσῷ πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων τοῦ εἰς βάρος αὐτῆς ἐναπομένοντος Ὀθωμ. Δημοσίου χρέους.

3ον. Ἀποζημίωσις δφειλομένη εἰς ἀπαιτήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέμειναν οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν.

Ἡ Ὀθωμ. Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται εἰς χρηματικὴν ἐπανόρθωσιν πασῶν τῶν ἀπωλειῶν ἢ ζημιῶν ἃς ὑπέμειναν οἱ αὐτοὶ ὑπήκοοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τὸν πόλεμον καὶ μέχρι τῆς ἐν ἰσχύϊ ἐνεργείας τῆς συνθήκης ταύτης.

Ἐκχωρήσεις τῶν περιουσιῶν τοῦ Ὀθωμ. Κράτους.

Αἱ Δυνάμεις ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀπεσπάσθησαν χῶραι ἀπὸ τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας ἀποκτῶσι δωρεὰν πάσας τὰς περιουσίας ἢ ἰδιοκτησίας τοῦ Ὀθωμ. Κράτους ἢ τοῦ ὁστικοῦ καταλόγου τὰς κειμένας ἐν ταῖς χώραις ταύταις.

Κατανομὴ τοῦ Ὀθωμ. Δημοσ. χρέους

Αἱ δυνάμεις ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀπεσπάθησαν χῶραι ἀπὸ τῆς Ὀθωμαν. αὐτοκρατορίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μετέχωσι τῶν ἐνιαυσίων ὑποχρεώσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὀθωμ. Δημοσίου χρέους.

Τὰ κράτη τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ τὰ νεωστὶ δημιουργηθέντα κράτη ἐν Ἀσίᾳ θὰ παράσχωσιν ἐγγυήσεις διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπιβαρυνούσης αὐτὰ μερίδος.

Ἡ κατανομὴ θὰ γένηται κατ' ἀναλογίαν τῶν προσόδων τῶν μεταβιβασθεισῶν χωρῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὁλικὰς προσόδους τῆς Τουρκίας κατὰ τὰ τρία προηγηθέντα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ἔτη.

Οἱ αὐτοὶ κανόνες θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν βαρῶν τῶν ἀναγομένων εἰς τὸν ἐπηρεασμὸν τοῦ Ὀθωμ. Δημ. χρέους ἅτινα ἐπιβαρύνουσι τὰς δυνάμεις ὅσαι προσεκτήσαντο χώρας κατ' ἀκολουθίαν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων.

Ἐγκατάστασις ἐλέγχου ἐπὶ τῶν Ὀθωμ. οἰκονομικῶν.

Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεία, συγκειμένη ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων συμμάχων Δυνάμεων, τῆς Γαλλίας, τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἰταλίας μετὰ τῶν ὁποίων κατατάσσεται καὶ εἷς Ὀθωμανὸς ἀντιπρόσωπος μετὰ ψήφου συμβουλευτικῆς, συνιστᾶται ἐν Τουρκίᾳ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως λαμβάνῃ ὅσα καὶ οἷα ἤθελε κρίνει προσφορώτερα μέτρα πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν Τουρκικῶν οἰκονομικῶν. Αἱ κυριώτεραι δικαιοδοσίαι αὐτῆς εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

Προηγουμένη ἐξέτασις τῶν δ. θωμ. προϋπολογισμῶν οἵτινες δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ χωρὶς τῆς ἐπιδοκιμασίας αὐτῆς.

Ἐπαγρύπνησις τῆς ἐκτελέσεως τῶν προϋπολογισμῶν καὶ οἰκονομικῶν νόμων καὶ διατάξεων τῆς Τουρκίας.

Καθορισμὸς τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς μεταρρύθμισιν τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας ἐν Τουρκίᾳ.

Ἡ ὀθωμ. κυβέρνησις ἐπὶ πλέον δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ πόρον ταμιευτικόν, νὰ τροποποιήσῃ τὸ τελωνειακὸν σύστημα αὐτῆς, οὐδὲ νὰ συνομολογήσῃ δάνειον ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας.

Ἡ συναίνεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαιτεῖται ἐπίσης πρὸς ἀπονομὴν παρὰ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως νέων παραχωρήσεων ἐν Τουρκίᾳ.

Προνοεῖται ὅτι βραδύτερον, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπεία δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ Συμβούλιον τοῦ χρέους εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκκεχωρημένων προσόδων. Ἡ κατάστασις αὕτη θὰ ἀποφασισθῇ κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων Γαλλίας, Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰταλίας μετὰ συμβουλίην τῶν δικαιούχων, (*porteurs*) καὶ ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ προηγηθῇ ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐξουσιῶν τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Ὀθωμ. Δημ. χρέους.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συνθήκης ἡ Οἰκονομικὴ ἐπιτροπεία εἶναι ἐπιφορτισμένη:

Νὰ καθορίζῃ τὰ τοκοχρεωλύσια πληρωτέα παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων κατοχῆς; καὶ τὴν διακανόνισιν τῶν ἐπανορθώσεων τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Θὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν τοκοχρεωλύσεων ἅτινα θὰ ἐπιβαρύνωσι τὰς Δυνάμεις ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀπεσπάσθησαν χῶραι ἀπὸ τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὀθωμαν. Δημοσίου χρέους.

Θὰ κανονίζῃ διάθεσιν τῶν ποσῶν εἰς χρυσὸν ἅτινα θὰ μεταβιβάζωνται ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 250—1ον, 2ον, 4ον, 7ον, τῆς Συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ ἄρθρου 210—1ον τῆς Συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Ἄρθρα οἰκονομολογικά.

Αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Τουρκίας θὰ ἐξακολουθήσωσι κανονιζόμεναι κατὰ τὸ σύστημα τῶν διομολογήσεων, ἀποκαθιστάμενον πάλιν ὑπὲρ τῶν Συμμάχων οἵτινες εἶχον τὸ ἀπὸ τούτου ευεργέτημα πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς ἄλλους Συμμάχους.

Ἡ διατίμησις τῶν δικαιωμάτων εἰσαγωγῆς θὰ εἶναι, ἄρα, ὡς ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τῆς συμβάσεως τοῦ 1907.

Εὐρεῖαι, ἐντούτοις, παρέχονται ἐξουσίαι εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπείαν τὴν συνιστωμένην δυνάμει τῆς Συνθήκης ἵνα τροποποιῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τὰ δικαιώματα καταναλώσεως, ὅπως ἐφαρμόζῃ εἰς τοὺς Συμμάχους ὑπηκόους καὶ τὰς περιουσίας αὐτῶν πάντας τοὺς φόρους καὶ τὰ δικαιώματα ἅτινα θὰ ἐπιβάλλωνται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς τούρκους ὑπηκόους, καὶ ἵνα ἐξουσιοδοτῇ πάσας τὰς ἀπαγορεύσεις εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς. Ὁπωσδήποτε τὰ μέτρα τοῦ εἴδους τούτου δὲν θὰ τεθῶνται ἐν ἰσχύϊ εἰμὴ μετὰ πάροδον ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως πρὸς ἑκάστην τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ὡς πρὸς τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Τουρκίας, ἐξασφαλίζεται οὗτος διὰ διατάξεων ὧν συνοπτικὴ περίληψις ἔχει ὡς ἑξῆς:

Στρατός. Στρατολογούμενος δι' ἐθελουσίας ὑποχρεώσεως διὰ 12 ἔτη (25 διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς) θὰ περιλαμβάνῃ 35,000 χωροφύλακας, 15,000 ἄνδρας ἐνισχύσεως καὶ 700 ἄνδρας διὰ τὴν προσωπικὴν φρουρὰν τοῦ Σουλτάνου. Ἀξιωματικοὶ συμμαχικοὶ καὶ οὐδέτεροι θὰ συνεργάζωνται εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χωροφυλακῆς. Πάντα τὰ περὶ τὴν Προποντίδα καὶ τὰ Στενὰ στρατιωτικὰ ἔργα, ἐντὸς ζώνης 20 χιλιομ. εὐρείας, θὰ κατασταφῶσιν.

Ναυτικόν. Ἅπαντα τὰ πολεμικὰ σκάφη θὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῆς Τουρκίας, πλὴν τινων ἐλαφρῶς ἐξοπλισμένων πλοίων καὶ ὑπηρετούντων εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀεροναυτική. Οὐδὲν στρατιωτικὸν ἢ ναυτικὸν ἀεροπλάνον ἀφίνεται εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἔλεγχος. Διασυμμαχικὴ ἐπιτροπεία θὰ θέσωσιν ὑπὸ ἔλεγχον τὸν ἀφοπλισμόν. Ἡ νέα ἐνοπλος δύναμις θὰ διοργανωθῇ ὑπὸ εἰδικοῦ τμήματος τῆς διασυμμαχικῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπείας, τμήματος ὅπερ θὰ λειτουργήσῃ ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΑΠΩΝΑ ΧΑΡΙΔΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, εἶναι ὁ ἄριστος τῶν ἐν Κύπρῳ εἰσαγομένων, κατάλληλος καὶ μοναδικὸς τόσον διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ διατήρησιν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς.

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΜΠΑΒΕΑ πρὸς στίλβωσιν τῶν ὑποδημάτων διαφόρων χρωματισμῶν ποιότητος ἀρίστης.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ τῆς γνωστῆς περιφήμου μάρκας «Ὁ TITAN»

ΘΕΙΑΦΙ ΙΤΑΛΙΚΟΝ τὸ μόνον κατάλληλον διὰ τὸ θειάφισμα τῶν ἀμπέλων.

ΚΕΝΟΥΣ ΣΑΚΚΟΥΣ τῶν 2 1)2 λιβρῶν καινουργεῖς καὶ στερεωτάτους.

Θὰ τὰ εὕρητε εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν κ. κ. Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗ ΚΑΙ Σίας ἐν Ἀμμοχώστῳ πρὸς τοὺς ὁποίους εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀποταθῆτε διὰ τιμὰς καὶ διὰ πᾶσαν πληροφορίαν. (6—1)

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Τὴν π. Τετάρτην ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν Γυμναστικὴν τοῦ Πλήρους Παρθεναγωγείου καὶ τοῦ Διδασκαλείου τῶν Θηλέων Φανερωμένης ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητριῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γυμναστικοῦ κ. Ἀνδρ. Θυμοπούλου, μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, μορτερούσης τὸν ἐγνωσμένον ζῆλον καὶ τὴν δεδοκιμασμένην ἱκανότητα αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φιλοτιμίαν πασῶν τῶν μαθητριῶν. Μεταξὺ τῶν διαφόρων γυμναστικῶν καὶ ἐλευθέρων ἀσκήσεων ἐξετελέσθησαν μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας διάφοροι χοροὶ ἐθνικοὶ μετ' ᾀσμάτων καὶ ἐν συνωδίᾳ μανδολίνων ἢ τετραχόρδων ἀνακρουσμένων πάλιν ὑπὸ μαθητριῶν, ἐν οἷς καὶ χοροὶ Κυπριακοί.

Τὴν ἐπιοῦσαν Πέμπτην ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν γυμναστικὴν τοῦ Π. Διδασκαλείου, τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν, τῶν πρώτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου γυμναστικοῦ κ. Χ. Νικολαΐδου καὶ τῶν δευτέρων ὑπὸ τὴν τῶν καλῶν διδασκάλων κ. κ. Στ. Μελίδου καὶ Θεοδ. Ἰωνίδου, ἐν τῷ Κοινοτ. Γυμναστηρίῳ καὶ ἐνώπιον τῆς κοινότητος ὅλης, διότι αἱ κερκίδες πᾶσαι ἦσαν κατάμεστοι καὶ πολὺ πλῆθος ἵστατο ἐπὶ ποδός.

Αἱ ἐξετάσεις ἤρξαντο διὰ τοῦ χαιρετισμοῦ τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ ἐπηκολούθησε παρέλασις ὑπὲρ τοὺς 580 μαθητάς, προηγουμένης τῆς ἐθνικῆς σημαίας, καὶ τῆς φιλαρμονικῆς παιανιζούσης ἐμβατήριον, θέαμα ἀληθῶς πολὺ εὐάρεστον καὶ ἐνθουσιαστικόν.

Αἱ διάφοροι ρυθμικαὶ ἀσκήσεις ἐξετελέσθησαν πάντοτε μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐν συνοδίᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐξετελέσθησαν ἀγῶνες μαθητικοὶ εἰς διάφορα ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα οἷα δρόμος, σφαιροβολία, δισκοβολία καὶ ἄλλα.

Οἱ μικροὶ τῶν δύο Ἀστικῶν Σχολῶν μαθηταὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκείων διδασκάλων ἐξετέλεσαν μετὰ πολλῆς ὡσαύτως ἐπιτυχίας διαφόρους ἀσκήσεις ρυθμικὰς καὶ ἐχόρευσαν χοροὺς ἐθνικοὺς λίαν ἐπιτυχῶς.

Τὸ Γυμναστήριον δι' ὅλου τοῦ χρόνου τῶν γυμναστικῶν ἀσκήσεων κατέκλυζε μέγα κῦμα ζωῆς καὶ σφρίγους νεανικοῦ καὶ παιδικοῦ, τὸ ὁποῖον, φεῦ! ἄδηλον διατί κατὰ τὴν μετέπειτα νεανικὴν ζωὴν ἐκπνέει καὶ ἐξαφανίζεται, καὶ ἡ ἐλευθέρα ἀστικὴ νεολαία γηράσκει πρωΐωρως καὶ νεκροῦται ἀπελπιστικῶς.

Θεραπεύεται παρ' ἡμῖν ἡ γυμναστικὴ ἐν ταῖς Ἀστικαῖς Σχολαῖς καὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐπὶ δώδεκα ὅλα, τέσσαρα δὲ ἐπὶ πλέον ἔτη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ ὅμως δὲν κατορθοῦται νὰ καταστῇ αὕτη τερπνὴ καὶ εὐάρεστος ἀνάγκη τῆς ζωῆς, ἥτις μόνον διὰ τῆς κινήσεως καὶ δράσεως ἐκδηλοῦται καὶ ὑπάρχει πραγματικῶς.

ΔΗΜΟΤ. ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Καίτοι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ματαιοπονοῦμεν ἐλέγχοντες καὶ καταγέλλοντες τὴν χρονίαν δημοτ. κακοδιοίκησιν θὰ ἐπιμείνωμεν, ἵνα μὴ τοὐλάχιστον παροῦσαι τὴν ἀθλιότητα τῆς πόλεως ὅσοι συμπολῖται ἀπὸ κακῶς νοουμένης φιλανθρωπίας παρέτειναν διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν τὸν παρασιτισμόν, τὴν ὀκνηρίαν καὶ τὸν φατριασμὸν ἐν τῷ Δημαρχείῳ τῆς πόλεώς μας.

Ἐλλείψει χώρου ἐν τῷ παρόντι θὰ συνεχίσωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

Νῦν δὲ παρακολοῦμεν τὴν σύνταξιν τῆς «Πατρίδος» νὰ εἴπῃ σαφῶς ποῦ εὑρίσκει τὴν ἀνισότητα περὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐπιδομάτων, ἐνῷ ἐγένετο αὕτη μετὰ πάσης δικαιοσύνης.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΟΙΝΟΤ. ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Τῇ π. Κυριακῇ τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐτέλεσαν ἐν τῷ Ἱ Ναῷ Φανερωμένης κατανυκτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένης πολυκλαύστου ΕΛΕΝΗΣ Κ. ΛΟΪΖΙΔΟΥ μεγάλης τούτων εὐεργέτιδος διὰ τῶν φιλοστόργων καὶ φιλομούσων γονέων αὐτῆς. Τὸ κενοτάφιον αὐτῆς περιέβαλεν ὁ μαθητικὸς κόσμος, ἐπιμνημόσυνον δὲ εἶπεν ὁ κ. Ν. Καταλάνος, ὅστις θὰ περιληφθῇ ἐν εἰδικῷ ρητορικῷ συγγράμματι παρασκευαζομένῳ ὑπ' αὐτοῦ.

◆ ◆ ◆

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΙΣ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰνδικῆς τῇ π. Πέμπτῃ ἐτελέσθησαν δοξολογίαι ἔν τε τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐν τῷ Ἀγγλικανικῷ, τῷ τῶν Λατίνων καὶ τῷ Ἀρμενικῷ τοιούτῳ μετὰ τῆς προσηκούσης ἐπισημότητος.

Ἐπὶ τῇ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ ἐγένετο μετ' ἐπισημότητος ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Κυβερνητικῶν Γραφείων ἡ ἀπονομὴ παρασήμων τῆς Αὐτοκρατορικῆς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς κ. κ. Ἐρ. Μακλόκλαν, Α. Μέριφηλδ καὶ Γ. Βασιλείου, πρώην δασονόμον.

Τὴν ἑσπέραν ἐγένετο πυκνοτάτη συνάθροισις ἐν τῷ Ἀρμοστείῳ.

◆ ◆ ◆

ΝΗΠΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ γένωνται αἱ ἐξετάσεις τῶν Νηπιαγωγείων τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἀρχόμεναι ἐν τῷ τῆς Φανερωμένης τῇ 9 π. μ., ἐν τῷ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου τῇ 10 π. μ. καὶ ἐν τῷ τῆς Ἀλινιωτίσσης τῇ 11 π. μ.

◆ ◆ ◆

ΕΧΟΜΕΝ ὑπ' ὄψει τὴν νεωστὶ ἐκδοθεῖσαν δευτέραν Ἐπετηρίδα τοῦ Συλλόγου τῶν τελειοφοίτων τοῦ Π. Διδασκαλείου καὶ τοῦ Π. Γυμνασίου, περιέχουσαν τὰ κατὰ τὰ ἔγκαίνια τοῦ Π. Γυμνασίου, ὀνομαστικὸν πίνακα, ἐν συνεχείᾳ, τῶν τελειοφοίτων μετὰ τῆς διαμονῆς καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν καὶ διαφόρους φιλολογικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς πραγματείας.

◆ ◆ ◆

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ. Ἀπὸ 1)14 Ἰουνίου τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸ θερινὸν ὡρολόγιον τῆς σιδηροδρομικῆς κινήσεως ὡς ἑξῆς:

Ἀναχωρεῖ ἐξ Εὐρύου 5.30. π. μ.
» ἐκ Λευκωσίας δι' Ἀμμοχώστου 2.30 μ.μ.
» ἐξ Ἀμμοχώστου 6.15 π. μ.
» ἐκ Λευκωσίας εἰς Εὐρύουν 9.45 π. μ. καὶ 3.10 μ.μ.

◆ ◆ ◆

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐκ Χαρτοὺμ ὁ κ. Θεοχ. Θεοχαρίδης, δικηγόρος ἐκεῖ ἀπὸ ἐτῶν εὐδοκιμώτατα, καὶ θὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα χάριν ἀναψυχῆς ἐπὶ τινας μῆνας, ἀσπασίως γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ οἰκείων καὶ φίλων.

◆ ◆ ◆

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ διὰ τοῦ Συμβατικοῦ τῆς χθὲς εἰς Ἐσπερίαν δι' Αἰγύπτου ἡ ἀξιότ. Κυρία Στυλ. Θ. Θεοδότου μετὰ τῶν δεσποινίδων θυγατέρων αὐτῆς Μαρίας καὶ Ἑλένης καὶ ὁ Καθηγητὴς ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ κ. Κ. χ. Κώστας μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του καὶ τῆς δεσποινίδος Ἑλ. Δ. Φαινιέως.

◆ ◆ ◆

ΚΕΡΑΥΝΟΠΛΗΚΤΟΙ. Εἰς τοποθεσίαν μεταξὺ τῶν ἐν Πάφῳ χωρίων Ἀνδρολύκου, Ἴνιας καὶ Ν. χωρίου ἐπισκήψας ἐν ὥρᾳ καταιγίδος κεραυνὸς εἰς δένδρον τι, ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἶχον καταφύγει πατὴρ καὶ υἱός, προσέβαλε τούτους καὶ ὁ μὲν ἐξέπνευσεν αὐθωρεὶ ὁ δὲ πατὴρ ἐπέζησεν, ἀλλ' ἐπαθεν ἀφασίαν καὶ παράλυσιν.

Πρέπει νὰ γένηται γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι διατρέχουσι μέγιστον κίνδυνον οἱ καταφεύγοντες ὑπὸ τὴν σκέπην δένδρων ἐν καιρῷ βροχῆς διότι εἰς αὐτὰ κατὰ προτίμησιν ἐπισκήπτουσιν οἱ κεραυνοὶ διὰ λόγους φυσικούς.

◆ ◆ ◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἠλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ παρὰ τῇ Ἀρχιγραμματείᾳ ἀρίστου ὑπαλλήλου κ. Κώστα Σταφανῆ καὶ τῆς καλλίστης ἐκ Λεμεσοῦ δεσποινίδος Ἐρατοῦς Κωνσταντινίδου.

◆ ◆ ◆

ΕΚ ΠΑΦΟΥ. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθ. Τραπέζης κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κ. Φ. Πράγκου μετέθεσεν αὐτὸν ἐπὶ προαγωγῇ εἰς τὸ ἐν Δάρνακι Πρακτορεῖον της. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς Πάφου καὶ οἱ πολυπληθεῖς φίλοι τοῦ κ. Πράγκου ἀφ' ἑνὸς μὲν λυποῦνται διὰ τὴν στέρησιν δραστηριοτάτου λογιστοῦ, ὅστις κατὰ τὴν διετῆ ἐν Πάφῳ διαμονήν του ὡς ὑποδιευθυντὴς τῆς Τραπέζης ἀπήλαυε γενικῆς ἀγάπης διὰ τὴν ἀβρόφρονα συμπεριφοράν του, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου συγχαίρουν ἐπὶ τῇ δικαίᾳ προαγωγῇ του εὐχόμενοι καὶ εἰς ἀνώτερα.

Ἐπίσης διετέλει καὶ ὡς καθηγητὴς τῶν Γαλλικῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Γυμνασίῳ κατὰ τὰ δύο ἔτη.

ΚΙΝΥΡΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΣΙΜΕΝΤΑ "TITAN,,

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. Ἐργολάβοι, πωληταὶ ὑλικῶν οἰκοδομῆς, οἱ ἀνεγείροντες κτίρια, σπίτια κ.λ.π. ὅτι ἀναμένομεν νὰ μᾶς φθάσουν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος Τσιμέντα Ἑλληνικὰ τῆς πεφημισμένης καὶ γνωστῆς ἀνὰ τὴν Κύπρον μάρκας

«Ο TITAN»

τῆς ἰδίας γνωστῆς των ἀρίστης ποιότητος, τὴν ὁποίαν τακτικῶς πρὸ τοῦ πολέμου εἰσήγομεν.

Τὰ Τσιμέντα «TITAN» εἶναι τὰ καλύτερα τσιμέντα, διότι δοκιμασθέντα ὑπὸ διαφόρων ἐν Κύπρῳ ἐμπείρων μηχανικῶν καὶ ἐργολάβων εἰς ἀνεγέρσεις διαφόρων ἔργων καὶ εἰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, ἔδωκαν ἀποτελέσματα ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν καὶ τὰ γινόμενα ἔργα ὁμιλοῦν ἀφ' ἑαυτῶν.

Μὲ Τσιμέντα «TITAN» ἐγένοντο ὅλα τὰ μέγαλα ἔργα ἐν Κύπρῳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Τσιμέντων «TITAN» εἶναι εἰς θέσιν σήμερον νὰ ἐξακολουθήσῃ τακτικῶς τὰς πρὸς ἡμᾶς ἀποστολάς της εἰς σάκκους ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἕνεκεν ἐλλείψεως ξυλείας, καὶ ὅσοι χρειάζονται τσιμέντα, ποιότητος πάντοτε ἀρίστης καὶ νωπά, παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Ν. Π. Λανίτη καὶ Σίας ἐν Λεμεσῷ καὶ Ἀμμοχώστῳ διὰ τιμὰς καὶ διὰ πᾶσαν πληροφορίαν.

Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΣ & ΣΙΑ
(4—1) ἐν Λεμεσῷ καὶ Ἀμμοχώστῳ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Γαλλικῆς καὶ Ἐμπορικῶν διδάσκονται παρὰ τῷ κ. *Georges Dandolo* γνωστῷ ἐν Κύπρῳ. Μαθήματα ἤρχισαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας.

Οἰκία πλησίον τοῦ Χοροδιδασκαλείου κ. Σωρκιάδη.

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΕΝ ὅτι ἔφθασαν αἱ Σακοῦλές μας Καλκούττας τῶν 2 1)2 καὶ 3 λιβρῶν, τῆς συνήθους ποιότητος.
(3—2) Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ ΚΑΙ Σία.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀθῆναι, 16)29.—Ἐπίσημον ἀνακοινωθέν. (Μεσονύκτιον). Ἡ κατάληψις ἐξακολουθεῖ κανονικῶς. Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Κουλελὶ—Μπουργκὰς κατελήφθη ὡς καὶ τὸ Ζίλ, Φερεντζίκ, Σουφλὶ καὶ Διδυμότειχον, ὑπὸ ἰσχυρῶν Ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων. Οὐδὲν ἐπεισόδιον συνέβη. Ἡ προέλασις τῶν στρατευμάτων τῆς προκαλύψεως τῆς βουλγαρικῆς μεθορίου ἐξακολουθεῖ. Ὁ στρατὸς γίνεται πανταχοῦ δεκτὸς μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐμπιστοσύνην. Αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ παρέδωσαν σήμερον τὰς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὰς διοικητικὰς τοιαύτας.

Ἀθῆναι.—Τὸ Σῶμα τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης παρέχει τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν: Τὸ μεσονύκτιον τῆς Παρασκευῆς, τὸ Καραγάτς, προάστειον τῆς Ἀδριανουπόλεως, κατελήφθη ὑπὸ σημαντικῶν ἀποσπασμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἄνευ ἐπεισοδίου. Ἡ κατοχὴ τῆς Δυτικῆς Θράκης ἔληξεν οὕτως. Πλήρης τάξις ἐπικρατεῖ εἰς τὰ καταληφθέντα ὑφ' ἡμῶν μέρη.

Ἀθῆναι.—Ἀγγέλλεται ἐκ Γκιουμουλτζίνης ὅτι ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος κ. Βαμβακᾶς ἐδέχθη ἀντιπροσώπους τῶν Τούρκων κατοίκων οἵτινες ηὐχαρίστησαν αὐτὸν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Δυτικῆς Θράκης.

Ἀντιπρόσωποι τῶν οὐλεμάδων τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀνέγνωσαν εἰς τὰ τεμένη προκήρυξιν ἐξαίρουσαν τὴν θαυμασίαν ἐντύπωσιν ἣν προὐξένησεν ἡ εἰρηνικὴ κατάληψις τῆς Δυτικῆς Θράκης.

Ὁ Τουρκικὸς πληθυσμὸς ἀν